

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Doct. Martini Lvtherii Avgvstiniani Theologi Synceri
Lvcvbrationvm Pars Vna, quas ædidit usq[ue] in annum
præsente[m] XX. Catalogum earu[m] uersa tibi pagina
indicabit. Alio Tomo, Domino Volente, ...**

Luther, Martin

Basileae, 1520

VD16 L 3411

Positiones Qvas Eccivs Defendet In Stvdio Lipsensi, contra nouam
doctrinam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34878

& expensas causatus, Lipsense studiū mihi obtulit Carlestadio uicinū, in quo cōuenire deberemus ad disputandū. Idem mihi ex Vuittenberga Carlestadio placere rescripsit. Cui ego perlibēter assensum præbui, ita omīno nihil coram doctissimis felicis studiū Lipsen. patrib⁹ mihi & ueritati timeo. Quare illustrissimo principi & domino D. Georgio Saxonie duci &c. principi clementissimo, eiusdem studiū patrono, humiliter scripsi, ut sua illustris. D. favorabilē huic negotio præbeat assensum. Scripsi & alma uniuersitatis & facultatis theologicæ consilio, quibusuis precibus rogando & supplicādo, ut onus audiendi & inter nos iudicandi, uter rectius de fide sentiat, suscipere dignentur. Nam pulcherrimum arbitror, pro ueritate fidei, & quam sedes beati Petri sequitur & docet (ut Iulius Papa præcepit) in arenam descendere. Cathedram em̄ beati Petri cum S. Cypriano nō desero, quod ibi solū incorrupta (ut Hiero. ait) patrū seruat hereditas, quæ autoritatē dat loquendi, tacendi, nam & sacre scripturæ intellectum accipio secundum praxim ecclesiæ, extra quā uiuere, mori est. Cū autē reuerendissima tua paternitas nō sit mediocris ecclesiæ columna, me tuo totum dedo & cōmendo patrociniō, etiam atq; etiam rogās, ut sicut uales, ita uelis me tueri, solum ut ueritas fidei, & quam Rhomana tenet ecclesia, tæatur ac defendatur. Valeat reuerendissima ac illustrissima dominatio tua. Ex Augusta Rhetia. iij. Kal. Ianuarias. Anno restitutæ salutis. M. D. XVIII.

POSITIONES QVAS ECCIVS DEFENDET IN STUDIO LIPSEN si, contra nouam doctrinam.

1. Neq; dicitis sacre scripturæ, aut sanctis patribus, Augustino & alijs cōcordat, D. & magistrum nostrum Iesum Christum, dicendo, Pœnitentiā agite, uoluisse omnem fidelium uitam esse pœnitentiā; unde & de sacramentali pœnitentiā illud uerbum idonee potest intelligi.
2. Et si peccata uenialia sint quotidiana, tamē iustum semper peccare in omni opere bono, etiam bene moriēdo, negamus. Sicut erroneum dicimus, iustum manente iustitia, peccare posse mortaliter, aut in puero post baptisimum alienæ uoluntatis peccatum remanere.
3. Altruente pœnitentiā non recte inchoari a detestatione peccatorū, recogitādo grauitatē peccati & pœnæ, & quod faciat magis peccatorē, tanq̄ euangelio & sanctis patribus contrariū, non dicimus audiendum.
4. Dicere deū remittendo culpā, remittere pœnā, & nō cōmutare in pœnam aliquā temporālē satisfactoriā, p̄ canones & sacerdotis iniunctionē, in parte uel in toto declaratā, ut sacre scripturæ & usui ecclesiæ repugnans existimamus.
5. Quelibet sacerdotē, nullo p̄lato dempto, sup̄ subdito petēti, posse remittere, aut debere pœnas & culpas, ita q̄ p̄latus nō plenarie absoluēs a pœna & culpa peccet, uel usui sancte matris ecclesiæ aduersū, nō acceptam⁹.
6. Animas in purgatorio nō satisfacere pro peccatorū pœnis, a quorum culpis absolutæ, hic nō satisfecerūt, reputamus erroneū; sicut nō est sine errore, qui nō credit deū a morituro req̄rere aliā q̄ mortis pœnam.
7. Ex imperfectione charitatis uel fidei in anima mortui fieri horrorem & quasi desperationē, q̄bus in purgatorio afficiant, & quod illū horrorem
ex timore

- ex timore mortis incurrant, quo quasi inuiti moriantur, non recipimus quia ueritati & rationi contrarium.
- 8 **Animas in purgatorio mereri maiorem gratiã, aut eorũ premia minui, si alienis meritis liberẽtur, aut nõ esse certas de salute, aut suffragia nostra nolle, ut fidei nostræ & omni rationi aduersa negamus.**
- 9 **Meritum passionis Christi nõ esse thesaurũ ecclesiæ, ex quo dentur indulgentiæ, quia ueritati & apostolicis decretis obuians, negamus; sicut claresse esse thesaurum ecclesiæ, imperitissimum opinamur. Meritis quoq; sanctorum nos adiuuari pie credimus.**
- 10 **Dicere indulgentias non expedire, est error, dicere item indulgentias esse meritũ aliquod operis, quo ipsum minus ualeat, error est pessimus. quare & hunc errare sentimus, qui dicit se teneri improbare indulgentias, quia dominus dicat, ppter me deleo iniquitates, non ppter pecunias.**
- 11 **Papam non posse remittere pœnam pro peccato debitam per indulgentias, error, immo erroneum est eum nõ posse absolueret a pœnis animas in purgatorio existentes. Omnium autem maxime non recipimus, quod morituri, infirmi, legitime impediti, non crimina publica habentes, indulgentijs non egeant.**
- 12 **Rhomanã ecclesiam nõ fuisse superiorem alijs ecclesijs ante tempora Syluestri negamus, sed eũ qui sedem beatissimi Petri habuit & fidem, successorem Petri & uicarium Christi generalẽ semper agnouimus. Contraximus quoad fieri potest, propositiones, has paucas accepimus, quod & alia ab his pendeant.**

ERVDITISSIMO VIRO

ET PRÆSTANTISSIMO D. ANDRÆAE BODENSTEIN
Carelostadio, syncerioris Theologiæ assertori facile primario,
Archidiacono Vuittenbergen. præceptori ac maiori suo in
Christo, Martinus Lutherus Augustinen.

Eccius obliq;
in Lutherũ
scripsit.

ALVTEM. Edidit Eccius noster, inclyte uir, schedulã, in qua magnificis ampullis uerborũ crepat (id autẽ homini moris est) sese aduersus te disputaturum Lipsiæ, & ego id noie tuo, cũ ipso tractarã Augustæ, si qua ratioe contentio uestra, coram & amica familiariq; cõgressione cõponeret, qd nec tu p tua dignitate detrectasti. Sed ecce homo, pulchre memor, & sibi constans, postq; te fœde infamarat, tandẽ promittit in te, sed uertit in me impetum, ranarum ne an muscarum suarum nescio. Speraueram ego tractatũ futurum de honestissimis serijs tuis, & de gratia dei, humana miseria, omninoq; de ea re, quæ inter uos uertitur. At meus Eccius in meas inuicem nugas debacchatur, aut p more istorũ dierũ laruis iocatur potius, stultas quæstiones de indulgentijs, pene ex orco tãdẽ reuocat, tua, uelut parerga, & summo (quod aiũt) digito uix attingens. Forte spiritus sanctus præuidens hoc hominis ludibriũ & nugacitatẽ, dedit in cor egregiorũ dominorũ doctorum Lipsensis studij, ut recusarẽt uobis hoc negociũ apud se gerẽdũ. Sed & ego nolo te optime Andrea, in friuolam